

VILDMARKENS DOTTER.

AF JAMES OLIVER CURWOOD.

Bemyndigad översättning från engelskan af Emilie Kullman.

FÖRSTA KAPITLET.

Musiken.

— Lyssna, John — jag hör musik.

— Dessa ord kommo som en sakta hysning från kvinnans läppar. En blyt, mager hand lyfte matt till den vid hennes gång knäböjande mannens ansikte, och de stora mörka ögonen, för hvilka han slagit ned sina egna, lyfte en sekund upp, i det hon åter med en suck hviskade:

— John — jag hör — musik —

— Mannens huvud sänktes, tills det nästan hvilade mot hennes barn. Han kände, hur hennes hand skalfade mot hans kind, och det var något i det vidsträckt, som sade John (ummin, att lifvet var så litet för honom och för henne. Hans hjärta klappade våldsamt, och hans starka skuldror skalfade.

— Ja, det är härlig musik, min Melisse — mumlade han sakta och sökte undertrycka sina synningar. Det är himlarnas härliga musik.

— Handen trycktes hårdare mot hans kind.

— Det är inte himmelsk musik, John. Det är verklig — riktig musik jag hör —

— Det är himlens musik, min ljuva Melisse! Ska jag öppna dörren, så att vi kan höra den bättre?

— Handen gled ned från hans kind. Cummins lyfte upp huvudet och räddade långsamt på sina kraftiga axlar, under det att han såg ned på det bleka ansiktet, hvarifrån feberns glöd höll på att försvinna, liksom han sett den nordiska solens matta ljus förblomma för sinas hvirflar.

— Han strökte sina långa, magera armar upp mot stugans låga tak och bad för första gången i sitt lif — bad till Gud, som åt honom skapat denna värld af snö och is och ändlösa skogar så nära jordens ändpunkt, som gifvit honom denna kvinna och som nu tog henne ifrån honom.

— Då han åter såg på henne, voro hennes ögon öppna, och ur deras djupa framlyste en stor kärleksfull matglädje. Också hennes läppar våldade till honom på sitt gamla, ljuva sätt, som alltid betydde, att han skulle kyssa dem och smeka hennes hår och om igen säga henne, att hon var det vackraste i världen.

— Min Melisse!

— Han tryckte sitt ansikte intill hennes och kväste sina synningar i hennes rika hår, under det att hon matt höjde armarna och slog dem kring hans hals. Han hörde hur hennes bröst flämtade, hur hon kämpade efter andan, hörde henne åter viska:

— Det — är — mitt — folks — musik!

— Det är änglarnas musik däruppe i skyn, min ljuva Melisse! Det är vår musik. Jag ska öppna dörren.

— Hennes armar hade sjunkit ned från hans skuldror. Sakta lät han fingrarna glida genom hennes utslagna hår och strök hennes ansikte så mildt som han skulle ha smekt ett sofvande barns kind.

— Jag ska öppna dörren, Melisse! Hans mörkasvartade fötter ästadkommer öfver det lilla rummet, som utgjorde deras hem. Vid dörren stannade han och lyssnade, därpå öppnade han den, och den hvita nattens ljusflod strömmade in öfver honom, där han stod med bleken vänd mot det blå, där norrskenets kalla, bleka flammor skinnade öfver polen. Ljudet af det nordiska ljudets hälsande, vedmodfulla sång nådde hans öron — en sång om denna djupa, oändliga enslighet, som dessa båda lart känna såsom himlarnas musik.

— Med undantag af denna mystiska musik förmåns teke ett ljud. John Cummins vände sig en skymt af lif eller rörelse. Och dock såg han tecken därtill — tecken, som kommo honom att hålla andan och som drefvo honom ut i natten, på det att hon ingenting skulle höra.

— Det var en timme efter midnatt i detta låga helt nära Barren Lands. Det var den timme, då dess invånare vanligen lägo försänkta i djupa slumner, men denna natt var det ingen som sov. I de enkla hyddorna brann ljus. Kompaniets förordnings var uppläst, och kommissionärens kontor — denna harn för vildmarkens män — glimmade som ett gult öga ut i nattens mörker. Lagret vakade. Det bidade. Det lyssnade.

— Då Cummins öppnade dörren och lyssnade strömmade ut, såg man den ena hyddan efter den andra öppnas, och likt dunkla skuggor trädde männen ut från kommissionärens kontor och badade på lifvets eld. Dödens ord från John Cummins. På sitt eget sätt såg de dessa män, som lefde så nära Gud, omedvetet upp stumma böner till den stjärneströmda himmelen, böner att det skönaste i världen icke måtte bli dem förtäget.

— Två somnar hade förlutit sedan denna kvinna kom in i Cummins' lif och in i lagrets lif. Cummins — som var rödbrunn, vig som en katt, storlagen som Creelandets eviga berg och den baste af kompaniets jägare — hade hemfört Melisse såsom sin brud. Sjutton enkla själar hade välkomnat henne. De hade samlat kring den lilla hyddan, där det nu lyfte, i stum beundran af denna kvinna, som kommit till dem, och de hade stått med mössorna i hand och skinkande ansikten och sånt bleken inför de härliga ögon, hvilka betraktade dem och logo, då hon skakade hand med dem, efter att anan.

Kanske skulle de flesta människor icke ha funnit henne vacker; men här — fyrahundra mil från all civilisation — var hon det. Mukke — en half-Cree — hade aldrig sett en vitt kvinna, ty till och med kommissionärens hustru var half-Chippeway; och ingen af de andra öfverskred mer än en snöflak en gång om året den stora vildmarkens sydliga gräns.

— Melisse's hår var brunt och mjukt och hade en solig glans, som hörde till de ting de drömt om, men aldrig sett. Hennes ögon voro blå som de tidiga världsmornerna, hvilka kommo efter världsloderna, och hennes stämma var det härligaste ljud, som någonsin nått deras öron. Så tänkte dessa män, då Cummins först hemförde sin hustru, och det ideal, som lyser och en af dem gjort upp för sig, underlåg ingen förändring. Med hvarje vecka, hvarje månad ökades denna bilds höga värde, liksom en Rafael, en van Dyck blev värdefullare med hvarje sekel, som går.

— Kvinnan blef naturligtvis med tiden mer människa och mindre ängel, men det gjorde henne blott så mycket verkligare och tillät dem att närma sig henne, tala med henne och älska henne än högre. All tanke på orätt var utesluten, dessa mäns hängivenhet var en stor, lidelsefri kärlek utan skymt af synd. Cummins och hans hustru mottogo den och gjorde hvad de kunde för att stärka den, och i hela det vidsträckt Nordanlandet fanns icke ett lyckligare par.

— Den unga flickan — hon stod knäppt på mer än på gränsen till kvinnan — vände sig till vid sitt nya lif. Hon gjorde ingenting, som var vidare ovanligt, ingenting annat än hvad hvilken kvinna som helst, som fost-rats att älska Gud och sitt hem, skulle ha gjort. På sina lediga stunder började hon lära och undervisa det halva dusin små vilda barn, som funnos i lagret, och hvar söndag berättade hon dem underbara historier ur bibeln. Hon såg till de sjuka, ty detta hörde till hennes life-kodex. Öfverallt tog hon med sitt glada leende, sin vänliga hälsning och muntrade därmed upp dessa tysta nordbors ens-liga lif.

— Och hon lyckades, icke därför att hon var olik miljoner andra af sitt släkte, utan på grund af olikheten mellan den fyrtionde och sextionde breddgraden, den olika synpunkten hos människor, som i lifvets stora strid måst kämpa sig till en frägnad moral och dem, som lefde tusentals mil närmare jordens dom.

— Några dagar förut hade en underbar händelse inträffat i det lilla lagret. Ett nytt lif hade blifvit födt i den hyddan där Cummins bodde. Från och med den stunden hade inofödingarnas stumma dyrkan fyllts af något liknande patos. Cummins' hustru moder! Nu var hon en af dem, en ungdomlig del af dens tillvaro, lika vist en del därtill, som det öfver polen flammade norrskenet, som de oräkneliga stjärnor, hvilka aldrig lämnade natthimlen, som de ändlösa skogarna, den djupa snön!

— Så kom det plötsliga omslaget, och den dysterhet, som dödens skugga drog med sig, sänkte sig som ett bär-täcke öfver lagret, kväste deras lif och brakte med sig en sorg, hvartil de, som lefde där, aldrig sett maken.

— Nu erhöles de icke något besked från Cummins. Ett ögonblick stod han utanför sin dörr och gick sedan åter in, och det gick som en hviskning från den ene till den andre, att den skönaste varelsen i världen ännu lefde sitt djupa lif i den lilla hyddan längst bort på uthuggningen.

— Du hör musiken i himlen nu, min Melisse! hviskade mannen och knäböjde åter bredvid henne. — Det är mycket vackert i kväll!

— Det var det inte! upprepade kvinnan.

— Hon försökte att smeka hans ansikte, men Cummins såg icke hennes benådanden, handen låg nämligen nästan orörlig. Han såg ingenting af den förblänkande glans, som upplyste de stora, kärleksfulla ögonen, ty hans egna voro skymda af en tårslöja.

— Hor musiken! flämtade hon. — John, John, det är — mitt — folks — musik!

— Mannen rötade på sig och vände ansiktet mot den öppna dörren. Nu hörde han det! Det var de heliga änglarnas, som kommo för att förtälja hans Melisse! Med en halfvärd synfning steg han upp och sträckt ut armarna för att möta dem. Aldrig hade han hört något dylikt — aldrig så länge han lefvat i denna oändliga vildmark.

— Han trädde ut i natten och gick steg för steg genom snön emot den mörka granskogen. Med kvafda synfningar och armarna förtärande utsträckt gick han för att hälsa budbärarna från hans älskade hustru. Cummins tillhörde den vilda, bevilserade världen och förstod sig icke på detta ljuva, som nådde dem ur den mörka skogens djup.

— Min Melisse! Min Melisse! snyftade han.

— Ut ur skuggorna trädde en gestalt, och med gestalten följde musiken. Ljuf, lägmild och vek. John Cummins stannade och såg upp mot skyn. Hans hjärta trycktes upphöjra att slå.

— Musiken tystnade, och då han åter såg ned, befann sig gestalten tätt inpå honom, den närmade sig med stappande steg och ett dödsblekt, magert och utsvultet ansikte. Det var en gosses ansikte.

(Forts.)

FARM OCH HEM.

Lagom är alltid bäst.

Detta gäller som god regel i lifvets alla skiften, ty för mycket och för litet skänker allt. Äfven i trädgårdsskiften bör man vara försiktig med regeln i minnet. Var fast besluten att göra edert bästa med afseende på trädgårdens i år, och tänk på att lagom är alltid bäst. Gif hvarje sädesslag lagom utrymme och intet af dem för mycket eller för litet. Vissa slag tåla tät plantering och andra föredra mera utrymme. Från observationer ha vi sett att minstaf ofta förekomma. Vi gripa ett exempel ur bögen. Det gäller tidig majs, s. k. "sweet corn". En man planterade sitt fält med fyra fots mellanrum i hvardera riktningen — och som denna växt växte endast omkring tre fot och hans jord var bördig, frambringades åt honom endast en half skörd, emedan han lika väl hade kunnat plantera med endast 2 fots mellanrum. Det är ofta samma förhållande med rofkrutor, Morötter, palsternackor och rödbetor gifvas ofta för mycket rum. Rader med en fots mellanrum är lagom när jordmånen är rik. Om vi sätter dessa rofkrutor med två fots mellanrum blir ni förlorande part. Sockerbetsodlare ha funnit det fördelaktigast att sätta sina rader med en fots mellanrum och en fot mellan hvarje planta. Man kan gå till ytterligare och sammantränga plantorna på ett förlustbringande sätt. Därför är det nödvändigt att studera hvarje växtens egenskaper, för att förstå dess fördringar. Båda ytterligheterna — för mycket och för litet — bringa oss förlust, den ena lika mycket som den andra. Detta gör det lättare för att inse det lagom är alltid bäst.

— "Sjuk" jords botande.

När jorden ej längre alstrar god säd, brukade man för säga att den var utbrukad. Nu ha vi kommit därhän, att vi förstå, att för det mesta är sådan jord ej utsagen utan har snarare blifvit så illa skötd, att den nu är full af ogräs och af svampväxter och bakterier, som skada säden. Och vi hafva gifvit ett nytt namn åt en gammal sak. Vi säga lite längre, att sådan jord är utsagen, vi betrakta hellre oigenligheten som en sjukdom i jorden och kalla sådant land för "sjukt land".

Användandet af denna beteckning innebär att jorden kan upphyllas och göras lagom att alstra sitt förra sädesslag, därigenom att man sköter den rätt i stället för galeit, i rätt tid och på rätt sätt. På så sätt får ordet "sjukt land" en klar plats och betydelse.

Som ett exempel kan anföras att linet, en mycket lösnande växt, när det växer på ny mark, angripes af en sjukdom, "linvassness", om en lin-skörd följer omedelbart på en annan. Linet växer upp några tum och vissnar sedan och dör. Lin, som mognar på ett sådant fält, skall, om det sedan utsås på ett nytt land, sprida sjukdomen öfver fältet och följande lin-skörd skall dö af sjukdomen.

På de sista få åren ha vi lärt, att sjukdomen förtärfver i jorden från år till år, och att enda sättet att betrygga en lin-skörd är att så rent utside i ren frisk jord. Sjukdomen förtärfver i jorden ungefär liksom skarlakensfeberbakterierna sitta kvar i ett hus, som ej blifvit ordentligt desinficerat, och därför är det ej rådgjort att så ett nytt lin på ett fält, förrän sjukdomen fått till dö ut. Det tager vanligen från sex till nio år.

Majs angripes lätt af en sjukdom, som kallas "rost". Det är nu känt att om majs-kör följer på majs-skörd på samma fält, blifver majs-kör förråd. Likadant är förhållandet med den rost, som angriper hafre och hvetet. Eftersom hafrestroen ej angriper majs och hvetet — hvarje växt har sina egna sjukdomar — blir följden, att det enklaste sättet att draga upp frisk säd är att så rent utside i en jord, som är fri från just den sjuk-

dom, som är egen för den säd, man så.

När man känner dessa fakta, inser man den praktiska orsaken till växelbruk. Hvarje växt har sin egen sjukdom skild från alla andra växters. Genom att år från år växla om med sädesslagen på ett systematiskt sätt, lätnas en sädesskörd följa af en som kan kultiveras och med regelbundna mellanånder endast så gräs, försäkras man sig om de förutsättningar, som är nödvändiga för en kraftig och inbringande skörd.

SMAPLOCK FÖR FARMEN.

En stor del af pratet om att upptaga landbruksundervisning i folkskolorna påminner om gossen som försökte fylla en redan proppfull sårpörr med vatten. Innan vi fortsätta alltför långt på den inslagna vägen, måste vi slopa en del af de saker, som nu gå under namnet "uppföstran", samt fylla i en del landbruksynpunkter i våra tama och vilseledande lårböcker.

Hvad landskolorna behöfva är ej ett gradsystem, sådant som i stadsnäs skolor utan snarare ett, som öfverensstämmer med dess speciella behov. Trots dess många fel är den engradiga skolan till sina resultat öfverlägsen den tama kopia af statskolorna, som välmäta och socialt okunniga uppföstrareformerator vilja tvinga landsbygdens att antaga. Sättet att förbättra den engradiga landskolan är att förändra synpunkterna och göra den till medelpunkt för en undervisning, som rustar gossen och flickan för arbetet ute i lifvet.

Akerbruksredskapen på farmen bör rädda sig efter denna förmåga att kunna använda sig af dem.

Arrangera hemarbetet, så att så litet som möjligt tungt arbete faller på kvinnan. Låt maskinen utföra det mesta möjliga af tyttningstrykning, karning o. d.

Våra hem.

Låt oss hägna om våra hem, så att de i bästa mening blifva hem och ge oss hemkänsla.

Låt oss inreda dem, så att våra uppväxande barn trivas där, ha det godt och bra.

Låt oss se till, att våra hem blifva trefliga och bekväma för våra män, så skola de trivas där, och låt oss göra hemmen sådana, att vi, hustrur och modrar, liksom våra samman med våra hem.

Låt oss akta oss att göra hemmen till "uppväxningsplatser" för kommande och gående.

Aro vi upptagna af sysslor i hemmet, låtom oss inte då göra ursäkt för främmande, utan låt de främmande taga allt som det är.

Då skola de besökande, som komma, känna sig hemmastadda och många gånger trivas bättre hos oss, än om vi göra allt liksom på "pre-senterbörser".

Vänner aro inte så pretentiosa, som många tro. Vänner kunna också ta det enkelt, hålla till godo med hvad huset för tillfälle förmår.

Det känns godt för en vän att kunna komma när som helst. Det kan hemmet som helst, när det inte göres för mycket affär af en gäst.

Hur bra är det inte för mannen i huset att när som helst kunna bjuda en bekant med sig hem, eller för frun att ta fram ett par koppar till, när en vänninna kommer vid kaffelädd, utan att behöfva göra för stora anstalter.

Våra hem äro vårt käraste ställe. Låt oss inte göra dem till stela konversationsplatser, där både gäst och värdinna sitta som om de sutto på teatern och hade publik. Låt oss vara människor och hjärtgoda, enkla sådana.

Hur bli en god husmoder?

En god husmoder vill hvarje ung kvinna bli och själf känner hon en kraftig kallelse därtill, då hon gjort sitt val för lifvet, då hon lofvat sin käraste, att bli honom en god maka.

En god maka, ja, hvar mycket liggar ej i detta ordet, god. Att vara god är i minnas mening detsamma, som att vara mild i sina omdömen, vara uppförande och ständigt förlåtande. Men för att vara en verkligt god maka, fördras ej blott detta. Det fördras att i rätt tid öfva dessa egenskaper. Vidare kan en kvinna ej vara en god maka, utan att hon besitter en stor mängd kunskaper, först och främst i hushålls-göröml.

Sök därför att göra prosan till poesi och poet till prosa!

Det förra kan du åstadkomma, om du med lif och lust sköter dina alliganden som maka och husmor. Hela hemmet andas poesi, om du finner din glädje i att hålla det rent och pyntadt, om du af litet kan göra mycket, både fint och groft. Du får då så mycket omväxling i ditt arbete, att du aldrig kan finna tiden lång. — Med hvilken förmögenhet sätter du dig inte till bordet, om du själf har leitat den välsmakande soppan eller bakat de härliga bullarna! Du väntar med säkerhet en gillande blick från din man, han ser, att han funnit hvad han sökt — en i ordet bästa mening — god maka, d. v. s. en duglig maka.

Vill du därför gå en glad tid till mötes från början af ditt äktenskap, sök förvärfa dig icke blott bokliga kunskaper utan äfven kunskaper i

allt hvad till ett hushålls skötande hör.

Det blir du som skall förvalta din mans inkomster, på dig kommer det till stor del att bero, hur långt dessa komma att räckta. — Aro de små, måste de räckta till ändå, aro de stora, ställes ännu större fordran på dig.

Men skall du ha kunskap nog, för att stå pröfvad som god maka redan vid början af ditt äktenskap, får du börja i tid och afven öfva dig i hushålls sysslor. Det fördras mångfald öfning i allt arbete, som hör till ett hushålls skötande, om det skall bli rätt, val och billigt skött.

KÖKET.

Fina pannkakor. Fyra matskedar mjöl rorats af med fyra hela ägg, en god kvart mjölk och litet salt, tills smeten är riktigt fin och smidig. Då gräddas den i tunnna pannkakor på en varm stekpanna, som endast är litet smord. Hvarje gång en pannkaka är färdig, hoprullas den och lägges på ett varmt fat.

Sjömansbiff. Löst stekta biffrallnaglas i en smor smord kastrull hvarfalls med räskallad skivad potatis, skuren rödliök, salt och hel kryddor och kvittepeppar. Svag buljong påhälles eller brist därför till vatten. Kokas i slutet kär, där locket noga passas.

En god tysk efterrätt. Hvitn på tre ägg slås upp med väl med nio matskedar socker, slås i en porslinsform och gräddas i svag ugn. Litet risgrön förvälles i mjölk, blandas väl med tre uppväxande ägg, litet citron och hackad mandel lägges öfvanpå marängen i formen, hvarpå en ny likadan maräng bredes öfvanpå. Gräddas i svag ugn till dess marängen är torr, då den ätes varm.

Sverige står framför Danmark i fråga om upplösning af arbetshästar, säger den danska hästhandlaren Wulf Nathansen, som tar hänsyn till de pris, som i Sverige uppnås för goda hästar, som exporteras till Tyskland. I Sverige är utan öfverdrift enligt hvad man uppgifvit medelpriiset 950 kr. i Belgien är medelpriiset 1,260 kr. Man ser sålunda, att svenska och belgiska hästar stå långt högre i pris än de danska, som i genomsnitt ej nå högre än 680 kr.

SKAR EJ BORT EN HOFBILD, 'Cap-ped Hock' eller 'Burntis', ty

ABSORBE

Detta medel och det blir läge märkt efter. Betar alla källigheter och svullnader. Blåsen kan blifva svårare. \$2.00 per bult, frakto, bok 68 gratis.

Absorbine Jr., lämnat för mäniskor. För blåsor, gamla sk, svullnader, "Geller", "Varicose Veins", m. m. Lindrar smör. Pris \$1.00 och \$2.00 per bult hos druggier eller frakto.

Det stävas ABSORBINE och till verkas endast af W. F. YOUNG, P. D. F.

178 Lyman Building, Montreal, Que. Tillhandahålls äfven af Martin Bole & Wynne Co., Winnipeg; The National Drug & Chemical Co., Winnipeg och Calgary och Henderson Bros. Co., Ltd., Vancouver.

Occidental Hotel.

D. & H. KIPSTON & CO.

Förstklassiga rum och Enaste massververne i Västern af Mada St., och Logan Ave.

Telefon 1688

DE LAVAL CREAM SEPARATORS

Dess Stora Enkelhet.

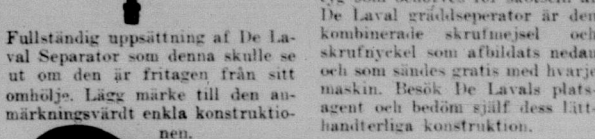
THE DE LAVAL SEPARATOR ÖFVERTRÄFFAR ALLA ANDRA ej endast beträffande separation, sanitär renlighet, lätt gång och hållbarhet, utan äfven genom dess lättskötthet.

DET FINNES INGENTING BETRÄFFANDE skötsel, rengöring eller separation af den moderna De Laval gradseparatori som fördra färdigkunskap eller särskilda verktyg.

EJ HELLER FINNS DET NÅGON DEL som förtärf ständigt justering för att åstadkomma en lätt gång eller jämka efter de olika förhållandena vid ett dagligt bruk af gradseparatori.

DET FINNES INGENTING PÅ maskinen som ej kan soundertagas, borttagas eller återställas annat än af hvar och en som kan begagna en skruvnyckel och skruvmjöl.

Faktum är att det enda verktyg som behöfves för skötseln af De Laval gradseparatori är den kombinerade skruvnyckel och skruvmjöl som afbildats nedan och som sålendes gratis med hvarje maskin. Besök De Laval's plats-agent och bedöm själf dess lätthandterliga konstruktion.

Fullständig uppsättning af De Laval Separator som denna skulle se ut om den är frigagen från sitt omhölje. Lätt märke till den auktoriserade enkla konstruktionen.

Kombinerad skruvnyckel levererad med hvarje De Laval maskin, är det enda verktyg som erfordras att sätta upp, taga ner eller använda De Laval, den lättastköptaste gradseparatori som någonsin funnits.

Den nya 72-sidiga De Laval mejerihandboken, hvarj viktiga mejerispösmål diskuteras af de bästa auktoriteter, är en bok som hvarje koigare borde ha. Sändes fritt på begäran om ni namnet namnet på denna tidning. Ny 1913 De Laval katalog sändes äfven gratis på begäran. Skrif till närmaste kontor.

De Laval Dairy Supply Co., Limited.

MONTREAL PETERBORO WINNIPEG VANCOUVER

G. C. Thornstad Co.

210 Somerset Bldg.

Köp och försäljning af hus, stadslotter och farmland, etc. Vi göra affärer endast med absolut förstklassig egendom och säkra placeringar.

Om ni skall köpa eller sälja, så lönar det sig att ringa upp MAIN 1748.

Eddy's senaste tändsticka

Säker—Tyst Icke—giftig

Den nya "Ses-qui"

De enda tändstickor af detta slag i Canada. Topparna äro fullkomligt ofarliga. Ni eller edra barn kunna bita i dem eller svälja dem utan fara.

Sålda i två storlekar — vanlig storlek och fickestorlek. Skryda er själf genom att endast använda Eddy's nya "Ses-qui".

Fråga er handlare.

ANNONSERA I SVENSKARNES TIDNING I CANADA.

Your Reward for using PURITY FLOUR

kommer att blifva lätt, mör pastejdeg, välsmakande delikata kakor, sött, snövit, hälsosamt bröd och bakelser som sakna sin like.

PURITY FLOURS kvalitet och styrka gifver er tillfälle att tillseitta mera vatten än annat mjöl (d), hvilket betyder att ni får flera brödkakor från PURITY FLOUR än af något annat mjöl som tillverkas i världen.

Handlarna betala mera för PURITY FLOUR än för annat mjöl. Orsaken till att förstklassiga handlare äro villiga att förlora en del af sin förtjänst för att sälja er PURITY FLOUR är ett övertydligt bevis på deras tillit till det bästa mjöl i marknaden. Köp en 7-lb. säck och försök det själf.

PURITY FLOUR

More Bread and Better Bread

WINDKRAFT

för vattenpumpning är opålitlig — handkraft för vedslagsning är slöarbete — båda långsamma och dyra. En

RUMELY-OLDS MASKIN

skall ge er drifkraft till lågt pris. Ni inbesparar mycket tid och arbete, och drifkraften är till hands då ni önskar den. Dessutom är en Rumely-Olds användbar för hundratal arbeten — en inkomstkälla för hvar dag. Lätt att sköta — lätt att handtera — tillverkas flyttbar, stationär eller uppsatt på medar — 1½ till 65 hkr. En mindre maskin tillkopplad en

RUMELY PUMP JACK

pumpar vatten af er till ringa kostnad, skyndsamt och då vill en det. Tillkoppla den sedan till en

RUMELY SÄGAPPARAT

och skaffa er ett välkommet för-råd af ved vid lediga tillfällen. Ni kan icke tänka er för hur många ändamål ni kan bruka denna maskin tills ni har försökt den.

Skicka efter data-böcker — på Rumely-Olds maskin, No. 344; på Rumely-Olds Sägapparater, No. 461; på Rumely Pump Jacks, No. 466 — från efter namnet på vår närmaste handlare.

Rumely Products Co.

(Incorporated)

Kraft Farming Machine Co. LA POINTE, ILL.